

Préteritum

1) Préteritum pravidelných sloves

Tento minulý čas se používá při souvislém projevu. Tvoří se přidáním následujících koncovek **-(e)te**, **-(e)test**, **-(e)te**, **-(e)ten**, **-(e)tet**, **-(e)ten** k nezměněnému kmeni slovesa:

fragen	reden	rechnen
ich frag te	ich red ete	ich rechn ete
du frag test	du red etest	du rechn etest
er frag te	er red ete	er rechn ete
wir frag ten	wir red eten	wir rechn eten
ihr frag tet	ihr red tet	ihr rechn tet
sie frag ten	sie red eten	sie rechn eten

U sloves, jejichž kmen končí na **-t** nebo **-d**, **-m** nebo **-n** (pokud **-m** nebo **-n** předchází jiná souhláska - kromě l a r) vkládáme mezi kmen a výše uvedené koncovky pro lepší výslovnost vsuvku **-e-**.

baden, antworten, arbeiten, atmen, rechnen, lernen (!)

2) Préteritum způsobových sloves a slovesa wissen

dürfen	mögen	wissen
ich durf te	ich moch te	ich wus te
du durf test	du moch test	du wus test
er durf te	er moch te	er wus te
wir durf ten	wir moch ten	wir wus ten
ihr durf tet	ihr moch tet	ihr wus tet
sie durf ten	sie moch ten	sie wus ten

Způsobová slovesa mají v préteritu přípony **-te**, **-test**, **-te**, **-ten**, **-tet**, **-ten**. Pokud mají v infinitivu přehlásku, v préteritu ji ztrácejí (können-konnte, müssen - musste). Slovesa **mögen** a **wissen** mají další změny (ich **mochte**, ich **wusste**).

3) Préteritum tzv. smíšených sloves

kennen	bringen
ich kan nte	ich brach te
du kan ntest	du brach test
er kan nte	er brach te
wir kan nten	wir brach ten
ihr kan ntet	ihr brach tet
sie kan nten	sie brach ten

Tato slovesa mají v préteritu stejné přípony jako pravidelná slovesa, ale mění se jejich kořen (**e > a**). Někdy se mění i kmenová souhláska.

Např. brennen – ich bran**nte**, denken – ich dach**te**, nennen – ich nan**nte**, rennen – ich ran**nte**.

4) Präteritum nepravidelných sloves

bleiben	lesen	fahren
ich blieb	ich las	ich fuhr
du bliebst	du last	du fuhrst
er blieb	er las	er fuhr
wir blieben	wir lasen	wir fuhren
ihr bliebt	ihr last	ihr fuhrt
sie blieben	sie lasen	sie fuhren

Nepravidelná slovesa mají **vždy změnu kmenové samohlásky**, nemají příponu a 1. a 3. osoba jednotného čísla je bez osobních koncovek.

Některá mají a změnu kmenové souhlásky: gehen – ich **ging**, stehen – ich **stand**, ziehen – ich **zog**, leiden – ich **litt**, schneiden – ich **schnitt**, sitzen – ich **saß**.

U sloves s odlučitelnou předponou platí stejná pravidla jako v přítomném čase – předpona je na konci hlavní věty (Er **machte** das Fenster **zu**. Sie **zog** ein neues Kleid **an**).

5) Präteritum pomocných sloves haben, sein, werden

haben	Sein	werden
ich hatte	ich war	ich wurde
du hattest	du warst	du wurdest
er hatte	er war	er wurde
wir hatten	wir waren	wir wurden
ihr hattet	ihr wart	ihr wurdet
sie hatten	sie waren	sie wurden

1. Vyjádři v präteritu:

- a) Er sucht etwas.
- b) Wir warten hier.
- c) Er lernt gut.
- d) Sie besuchen dich.
- e) Wo badest du?
- f) Er sagt nichts.
- g) Was machen Sie?
- h) Antwortest du?

2. Was macht er? Vytvoř věty v präteritu.

- a) Gitarre spielen -> *Er spielte Gitarre.*
- b) Deutsch lernen
- c) etwas erzählen
- d) Musik hören
- e) einkaufen
- f) das Zimmer aufräumen

3. Vyjádři v präteritu.

- a) Wo brennt es?
- b) Er rennt.
- c) Ich kenne ihn gut.
- d) Was bringst du?
- e) Denkst du an mich?
- f) Wie nennt man ihn?

4. Dopln v präteritu.

- a) Ich _____ zu Hause. (bleiben).
- b) Er _____ etwas. (sehen)
- c) Wir _____ nicht. (fahren)
- d) Wir _____ wenig. (essen)
- e) Sie _____ lange. (schlafen)
- f) Hans _____ Post. (bekommen)
- g) Er _____ gut. (verstehen)
- h) Wir _____ mit ihm. (sprechen)